

Jeg vil da gerne – som jeg også forstod der lå i hr. Peter Duetofts spørgsmål til den socialdemokratiske ordfører – sige: Jamen regeringens målsætning er at nå frem til en aftale. Og sundhedsministeren, som nu også er i salen, er jo i gang med at se på, hvordan man kan udmønte denne bevilling, som er afsat, på de 400 mio. kr. Jeg tror, at både sundhedsministeren og jeg vil være interesseret i at kunne vende tilbage vedrørende den proces, vi nu indleder, og redegøre herfor både over for ordførerne og over for Folketinget.

(Kort bemærkning).

Peter Duetoft (CD):

Jeg vil sige til justitsministeren, at nu er det jo ikke så interessant, hvilke personlige drøftelser der har været mellem den daværende justitsminister og mig. Det er jo nok mere interessant, hvad der har været af drøftelser mellem den daværende sundhedsminister og den daværende justitsminister, for det var jo så internt i regeringen.

Jeg vil bare gøre det lidt firkantet og sige, at vi vil betragte det som et grundlæggende løftebrud fra den nuværende regering og en renden fra enhver aftale, der var med et tredje daværende regeringsparti, hvis man ikke skriver videre på det stykke papir, man var i gang med at skrive på, hvor det skulle klargøres, hvad god dansk sygehusstandard var.

Jeg er enig i, at der er nogle DUT-problemer. Jeg er enig i, at vi må forhandle om, hvordan det skal formuleres, men der skal komme en klarificering, og vi betragter det som et aftalebrud, hvis der ikke kommer en klarificering ind i loven. Og lad os så snakke om, hvad der kommer til at stå.

Justitsministeren (Frank Jensen):

Selve opgaven er den væsentligste: Det er at sikre, at forholdene for vore psykiatiske patienter bliver bedre. Målsætningen er fuldstændig ens, og det er fuldstændig udramatisk, synes jeg, men det er klart, at jo højere stemmeføringen bliver, jo mere kan man ligesom føle, at det bliver dramatisk, det her.

Det, der er vigtigt – og sådan er det for regeringen – er, at vi har fået vedtaget en finanslov, hvor vi har reserveret 400 mio. kr. til at forbedre forholdene på vore psykiatiske sygehuse.

Så vil vi jo altså gerne have en aftale vedrørende det her, og jeg ved, at hr. Peter Duetoft, som jo ud over at være folketingsmedlem tillige

er formand for Folketingets Finansudvalg, kender til, hvordan processen er.

Men finder vi en aftale, vender vi tilbage, og det var det, som jeg forstod også var hr. Peter Duetofts ønske, nemlig at kommer der en aftale, så er målet her, at denne aftale også kommer med i processen om vedtagelsen af denne lovgivning. Det, som jo ligger som grundlag for det her, er, at det er en pligt at fremsætte det her lovforslag, en pligt i forhold til revisionsbestemmelserne i den eksisterende lov.

Vi havde ikke fået nogen aftale, da vi skulle fremsætte lovforslaget, og vi fremsatte det, selv om vi ikke havde nogen aftale med amtskommunerne på det tidspunkt om, hvordan vi kunne gøre det her med en fælles finansiering. Nu er vi så i gang, nu har vi pengene på vores finanslov, nu skal vi have amterne med. Og så vender vi tilbage og orienterer om, hvordan det forløber – helt udramatisk – og det foregår så sideløbende med, at vi i øvrigt i Folketingets Retsudvalg udvalgsbehandler det her lovforslag.

Så jeg synes ikke, der, om jeg så må sige, er baggrund for, at man skal hæve stemmen og sige, at der er nogle, der vil løbe fra en aftale. Vi har en aftale, den fremgår af Folketingets vedtagne finanslov – 400 mio. kr. – og nu skal vi have amterne til at leve op til deres medansvar for at løfte denne opgave.

Den fg. formand (Helge Sander):

Så er der fire korte bemærkninger. Den første er til fru Anne Baastrup.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Nu nævnte justitsministeren jo her fra talerstolen, hvad det grundlæggende problem er; det er angsten for DUT'ningen. Og dér vil jeg så godt spørge justitsministeren: Er det ikke sådan, at vi rent faktisk i 1989-loven fastsatte, at god sygehusstandard handler også om enestuer, det handler om tilbud, det handler om mulighederne for at bevæge sig rundt i flere rum, det handler om at undgå, at man hele tiden er op og ned ad andre patienter? Er der overhovedet så tale om, at amterne efterfølgende kan komme og DUT'te?

Jeg fatter det simpelt hen ikke. Når man så derudover har lagt de her 300–400 mio. kr. ud, handler det så i virkeligheden ikke om, at man ikke i 1989 fra den daværende justitsministers side rent faktisk havde rent mel i posen – for at